

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 22-1221

לפני כבוד חברי הוועדה:
סילס מורן, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: **גור עוז לבנייה בע"מ מס' 515399087**
ע"י ב"כ מר/גברת יהושע דנינו

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

העובדות

1. חברת גור עוז לבנייה בע"מ (להלן: "העוררת") היא חברת כוח אדם בעלת היתר להעסקת עובדים זרים בענף הבנייה.
2. העוררת הגישה בקשה למענק עבור תקופת זכאות מרץ-אפריל 2021 לפי חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף – 2020 (להלן: "החוק"). ביום 8.8.21 הבקשה נשללה מהנימוק הבא: "החברה מפיצה כמות חשבוניות אשר מטופלות כעת ביחידת הסילוקים. להלן היקפן: שנת 2017 - 6.5 מיליון ₪; שנת 2018 - 48 מיליון ₪; שנת 2019 - 64 מיליון ₪; שנת 2021 - 14 מיליון ₪. המענק נדחה" (להלן: "ההחלטה בבקשה").
3. ביום 24.8.21 העוררת הגישה השגה במסגרתה התייחסה לטענה המשתמעת של המשיבה בהחלטה בבקשה כי היא מפיצה חשבוניות פיקטיביות והסבירה את אופן התנהלותה בנוגע להפקת חשבוניות ואת העובדה שהיא גוף מפוקח על ידי רשות האוכלוסין וההגירה. בנוסף, ולמרות שנימוקי הדחיה לא התייחסו לכך, העוררת הוסיפה והסבירה כי היא סובלת מירידה דרמטית במחזור הפעילות כאשר לטענתה "הסיבה לכך היא אי הבאת עובדים זרים חדשים למדינת ישראל (בשל קורונה) כאשר מנגד עובדים רבים חזרו בתקופה זו לארץ מוצאם (חלק מחשש לקורונה וחלק עקב סיום תוקף הוויזה). כמות העובדים של החברה ירדה תוך כשנה ב- 50% (מ- 800 עובדים לכ- 400 כיום)".

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. ביום 13.1.22 נדחתה ההשגה שהגישה העוררת מנימוקים שונים מהנימוקים שפורטו בהחלטה בבקשה. המשיבה קבעה שירידת המחזורים שהתרחשה בשנת 2021 – שנה שבה חזר המשק לפעילות מלאה- אינה קשורה לקורונה. המשיבה הגיעה למסקנה זו מאחר שלטענתה דווקא בשנת 2020 שבה חלו מגבלות וסגרים מחזורי העוררת עלו ביחס לשנת 2019 ועובדה זו מעידה, לשיטת המשיבה, על שלילתו של הקשר הסיבתי בין הקורונה לבין ירידת המחזורים שהתרחשה בשנת 2021.

המשיבה הוסיפה כי הערך המוסף של העוררת בשנת 2020 עלה אף הוא לעומת הערך המוסף של שנת 2019 – מ- 86 מיליון ש"ח ל- 88.5 מיליון ש"ח בשנת 2020 – וזאת בעקבות כך שהוצאות השכר ירדו בשנת 2020.

עוד נמצא, כי הכנסות העוררת בתקופות בהן היו סגרים כגון 3-4/20 או 9-10/20 היו גבוהות מההכנסות בחודשים המקבילים בשנת 2019.

בהתייחס לטענה שהעלתה העוררת בהשגה בדבר ירידה במספר העובדים הזרים עקב קשיים בחידוש ויזות - קבעה המשיבה כי ירידה במספר העובדים המועסקים החלה עוד טרם הקורונה והחלה בהדרגתיות עוד מסוף שנת 2019. בחודשים 1-2/20 קיימת ירידה חדה בהעסקת העובדים לעומת 1-2/19.

לאור האמור, קבעה המשיבה כי ירידת המחזורים הנקודתית שנוצרה מהפעלת הנוסחה בחודשים מרץ – אפריל 2021 אינה קשורה בקורונה.

בנוסף, המשיבה קבעה שבשל התנודתיות במחזורי העוררת קיים צורך בעריכת ממוצע הן לשנת הבסיס והן לשנת הזכאות 2020 ועריכת ממוצע כאמור אינו מוביל לזכאות למענק.

לאור נימוקים אלו- ההשגה נדחתה.

ההליכים לפני וועדת הערר

5. ביום 22.2.22 הגישה העוררת ערר על החלטת המשיבה בהשגה. כתב תשובה הוגש ביום 29.3.22. בהחלטת הועדה מיום 29.3.22 התבקשה העוררת להגיב לכתב התשובה עד ליום 13.4.22 ובאותה החלטה נקבע גם מועד דיון ביום 26.4.22.

העוררת, שהייתה מיוצגת על ידי רואה חשבון, התייצבה לדיון שהתקיים באמצעים אלקטרוניים מבלי שהגיבה לכתב התשובה. לטענתה, מחמת טעות. בדיון חזרה על אותן הטענות שטענה בהשגה ובמסגרת הערר אך לא גיבתה את טענותיה בראיות. יוער, כי טענתה העיקרית של העוררת (שנטענה הן בשלב ההשגה והן במסגרת הערר) היא כי בשנת 2020 מדינת ישראל סגרה את מעברי הגבול ולכן עובדים זרים נשארו בארץ בליט ברירה ונוצר עודף של עובדים (ומכאן שהשפעות הקורונה לא הורגשו בשנת 2020). ואולם, מגמה זו השתנתה לקראת סוף שנת 2020 אז עובדים זרים עזבו את הארץ אך לא הוחלפו בעובדים אחרים כבעבר. לכן, ממספר של כ- 600 עובדים בשנים 2019 ו- 2020 ירד מספרם בשנת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

2021 לכ- 400 עובדים. יודגש, כי טענה זו נטענה על ידי העוררת **עוד בשלב ההשגה** אך למרבה הצער המשיבה לא התייחסה לטענה זו והחליטה, באופן שגוי, שחלה ירידה במספר העובדים כבר בסוף שנת 2019 (כאשר כוונתה הייתה, ככל הנראה, לבעלי המניות והעובדים המועסקים במישרין אצל העוררת).

6. בדיון שקיימנו ביום 26.4.22 טענה המשיבה כי מאחר והעוררת לא הגישה תגובה לכתב התשובה הרי שהיא לא יכולה להתייחס לטענות "החדשות" שטענה העוררת. על מנת לתת לשני הצדדים הזדמנות להתמודד עם הטענות המהותיות, אפשרנו לעוררת להגיש ראיות התומכות בטיעון שהעלתה כי כמות העובדים הזרים בשנת 2021 ירדה ל-400 עובדים עקב השלכות הקורונה. ביום 10.5.22, הגישה העוררת את טענותיה מגובות באסמכתאות, בין היתר צירפה העוררת את המסמכים הבאים: הודעה מטעם רשות האוכלוסין וההגירה מיום 3.2.20 בדבר "סגירת מעברי הגבול למי שביקר בסין". מכתב מיום 29.1.20 המציין שלא ניתן אישור להגעת עובדים חדשים מסין ולכן מנסים להעביר החלטת ממשלה אשר תאריך את אישור שהותם של העובדים הוותיקים. הודעה מיום 14.1.21 מטעם רשות האוכלוסין וההגירה בדבר "עדכונים בעניין העסקת עובדים זרים בענף הבניין על ידי קבלני כוח אדם" שם מצוין כי הארכת שהות של עובדים זרים "ותיקים" תיפסק ביום 28.2.21. בנוסף, העוררת צירפה רשימות של עובדים שלה שרישיונם פג בשנת 2021 ורשימה נוספת של עובדים שעזבו החל מחודש אוקטובר 2020. כל זאת, על מנת לגבות באסמכתאות את טענתה שכמות העובדים הזרים ירדה מכ- 600 עובדים לכ- 400 עובדים בשל הקורונה.

7. לאחר הגשת האסמכתאות קיימנו דיון נוסף ביום 19.5.22. בדיון זה טענה המשיבה כי הגם שהיא מסכימה לקבל את טענות העוררת לגבי נושא הקשר הסיבתי הרי שהיא סבורה כי מאחר ומדובר בחברת כוח אדם הרי שיש לחשב את גובה המענק בעניינה על פי ההוצאות הקבועות בפועל ולא על פי הנוסחה הקבועה בחוק. בעקבות הטענה החדשה אשר הוצגה בצורה לא מנומקת, הורינו למשיבה להגיש בקשה מנומקת תוך שקבענו:

"כלל הוא, כי כאשר מוגש ערר נימוקיו מתייחסים לנימוקים שעליהם התבססה ההחלטה בהשגה עמ"נ (מחוזי חיפה) 21-06-27710 ב.ג ביטחון נגד רשות המסים (פורסם בנבו). לאור האמור ומאחר שהעוררת התנגדה במהלך הדיון להרחבת החזית – מתבקשת המשיבה להגיש בקשה מנומקת מתאימה כיצד לטעמה יש להמשיך בברור הערר ומה היא דרך המלך להוספת טענה שלא נדונה בשלב ההשגה."

8. ביום 29.5.22 הגישה המשיבה בקשה לאשר לה לחזור לשלב ההשגה ולחילופין לאפשר לה לדון בגובה ההוצאות הקבועות של העוררת במסגרת הערר. ביום 2.6.22 הגישה העוררת תגובה במסגרתה התנגדה לבקשת המשיבה וטענה שכל הנתונים הכספיים שלה היו מצויים בידי המשיבה והמועד להעלאת טענה בדבר מענק החורג מההוצאות הקבועות חלף וממילא – גם עתה- לא הוכח. העוררת צירפה דוחות רווח והפסד מפורטים לשנים 2019 ו- 2020.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

9. ביום 3.7.22 דחינו את בקשת המשיבה בהחלטה מנומקת. בין היתר, קבענו כי על מנת להתיר למשיבה לחזור לשלב ההשגה – בשלב זה – לאחר שהעוררת הציגה ראיות המתמודדות עם הנימוק שהוצג בהחלטה בהשגה- הרי שהמשיבה צריכה להציג נימוק **מבוסס ומשכנע**. נימוק שכזה לא הוצג והטענה כי ייגרם עיוות מהפעלת הנוסחה נטענה כלאחר יד ובאופן תיאורטי. בנוסף, הטענה כי דווקא בחברות כוח אדם נגרם עיוות בהפעלת הנוסחה לא הועלתה במסגרת עררים אחרים של חברות כוח אדם שהתנהלו בפני וועדות הערר. גם בענייננו, המשיבה לא הוכיחה או הסבירה מדוע נגרם עיוות בהפעלת הנוסחה בחברות כוח אדם או בעניינה הספציפי של העוררת והעלתה טענה **תיאורטית** אשר לא נבדקה. בנוסף, המשיבה אף לא הצדיקה את סמכותה לשנות את הנוסחה הקבועה בחוק ביחס לחברות כוח אדם מבלי שפרסמה הוראת ביצוע והנחיות לציבור העסקים בחלוף שנתיים מחקיקת החוק (ראה עמ"נ 48298-11-21 **מאגמה ישראל פרוייקטים בע"מ נגד רשות המיסים**) (מחוזי חיפה החלטה מיום 12.6.22). עוד ציינו בהחלטה, כי הנתונים עליהם ביססה המשיבה את הבקשה ככל הנראה שגויים. המשיבה טענה שלעוררת הוצאות שכר גבוהות המהוות כמעט את כל המחזור שלה (79 מיליון ש"ח מתוך 82 מיליון ש"ח) אך דוח הרווח וההפסד של העוררת לשנת 2020 מראה נתונים אחרים (52 מיליון ש"ח הוצאות שכר מתוך מחזור של 90 מיליון ש"ח) כך שכלל לא ברור מהיכן שאבה המשיבה את הנתונים. יתכן שהמשיבה התייחסה לכלל הוצאות המכירה של החברה כהוצאות שכר למרות שניתן לראות בדוח הרווח והפסד כי הוצאות המכירה כוללות אגרות, רישיונות, שכר דירה, תיקונים והוצאות נוספות אשר לא ניתן להתייחס אליהן כהוצאות שכר. בנוסף, הדגשנו כי המשיבה אינה מבקשת להוסיף ראיה חדשה או נימוק חדש אלא מבקשת **לשנות מהיסוד את בסיס המענק** ומבקשת לחרוג מהנוסחה הקבועה בחוק מבלי שהציגה נימוק משכנע או בסיס עובדתי (כאמור, אפילו הנתונים אותם הציגה המשיבה בבקשה שגויים). בסיום ההחלטה ביקשנו שהמשיבה תודיע האם היא עומדת על ההנמקה שהציגה בהחלטה בהשגה בדבר העדר קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לתקופה נשוא הבקשה ובין הקורונה, ולחילופין, האם היא מסכימה לקבלת הערר.

10. ביום 11.7.22 הגישה המשיבה הודעה בה ציינה כי היא "**מסכימה לקבל את טענות העוררת לגבי נושא הקשר הסיבתי**" אך חוזרת על עמדתה לפיה יש לאפשר לה בנסיבות העניין לבחון את נושא ההוצאות הקבועות "בפרט כאשר הוועדה הנכבדה אפשרה לעוררת להרחיב את חזית המחלוקת ולמסור גרסה חדשה ומסמכים חדשים בשלב מאוחר ולאחר שגרמה לכך שדיון שנקבע התייתר". המשיבה קובלת על כך שלא ניתנה לה "זכות טיעון שוויונית" ולטענתה יש לאפשר לה הזדמנות לבחון את נושא ההוצאות הקבועות לאחר שהסכימה לחזור מהדחייה על הסף. עוד מבקשת המשיבה להדגיש כי "**ככל שיתגלה** כי אכן קיים פער משמעותי בין הוצאותיה הקבועות של העוררת ובין המענק המבוקש ... הרי שיש בכך הצדקה משמעותית להפעיל את הסמכות להתערב במקדם ההוצאות הקבועות". (ההדגשה הוספה). ביום 26.7.22 הגישה העוררת בשנית דוח כספי לשנת 2020.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

11. הנה כי כן, אף במועד זה המשיבה עדין לא בדקה אם מתגלה פער בין ההוצאות הקבועות לבין גובה המענק ולמעשה המשיבה מבקשת, על בסיס תיאורטי, שהערר יוחזר לשלב ההשגה על מנת שחזית המחלוקת תיפתח בשלישית. נציין, כי לא בלתי נמנע שבבדיקה כאמור כלל לא יתגלה פער משמעותי בין גובה המענק הנדרש ובין ההוצאות הקבועות שהוציאה העוררת בפועל.

12. אף על פי שחזית המחלוקת השתנתה והמשיבה נאותה לקבל את טענת העוררת כי לא נשלל בעניינה הקשר הסיבתי, נפרט בתמצית את מלוא הטענות שעלו במסגרת הערר.

טענות העוררת בערר

13. במסגרת הערר העוררת הסבירה את פעילותה וטענה כי היא חברת כוח אדם בעלת היתר להעסקת עובדים זרים בענף הבנייה. ההיתר ניתן על ידי רשות האוכלוסין וההגירה, אשר משמשת כגוף מפקח על פעילות החברה.

14. במענה לטענתה של המשיבה כי נשלל הקשר הסיבתי בעניינה של העוררת וירידת המחזורים בשנת 2021 אינה קשורה בקורונה, הסבירה העוררת כי בתחום עיסוקה הורגשה הירידה בעבודה רק מחודש יולי 2020 וזאת בעקבות סגירת השמיים ואי כניסתם של עובדים זרים לארץ במהלך שנת 2020. לטענתה, לאחר פרוץ מגפת הקורונה, רשות האוכלוסין וההגירה צמצמה עד מינימום את כניסת העובדים הזרים לארץ ובהמשך עצרה את כניסתם לחלוטין. כך קרה שבשנת 2020 לא הגיעו עובדים חדשים להחליף את העובדים שההיתר שלהם הסתיים וחזרו למולדתם. לכן, את הירידה במספר העובדים ניתן היה לראות החל מסוף שנת 2020. העוררת הסבירה שהליך קליטת עובדים זרים אורך לפחות חצי שנה ולכן את השפעת הקורונה על פעילותה העסקית ניתן לראות באיחור.

במסגרת כתב הערר הציגה העוררת את מספר העובדים שהעסיקה לפי חודשים על מנת להוכיח שכמות העובדים הזרים פחתה בהדרגה מאז חודש אוקטובר שנת 2020 ולא כפי שנטען בהחלטה בהשגה כאילו הירידה במספר העובדים החלה עוד בשנת 2019.

לערר צירפה העוררת שני הסכמי עבודה מול קבלנים ופלט 102 של דיווחי העובדים הזרים מחודש 7/2020 עד 12/2020.

העוררת הציגה נתוני הכנסה בשנים עברו. בשנת 2018 הכנסותיה עמדו על כ- 76 מיליון ש"ח, בשנת 2019 הכנסותיה עמדו על סך של כ- 88 מיליון ש"ח, בשנת 2020 הכנסותיה עמדו על סך של כ- 90 מיליון ש"ח ואילו בשנת 2021 פחתו הכנסותיה לכ- 62 מיליון ש"ח. הירידה במחזור הכנסתה בשנת 2021 נובע לטענתה מהשפעות נגיף הקורונה ואיסור כניסתם של עובדים זרים חדשים לארץ במהלך שנת 2020.

15. בתגובה המשלימה שהגישה ביום 10.5.22 ציינה העוררת כי העובדים הזרים המועסקים על ידה מגיעים בעיקר מסין, מולדובה ואוקראינה. בכל שנה מגישה העוררת בקשה להקצאת עובדים מראש ומשלמת 900 ש"ח עבור כל עובד. בשנת 2019 ביקשה הקצאת 800 עובדים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ושולם מראש סכום של 720,000 ש"ח. העובדים מגויסים בחו"ל על ידי משרד הפנים ורשות ההגירה בהתאם לדרישת התאגידיים בארץ בהליך מיונים שאורך מספר חודשים.

16. עוד טענה העוררת כי בשנה רגילה קיימת תנודתיות בהעסקת העובדים. למשל, בשנת 2019 הועסקו בין 527 לבין 672 עובדים. לעומת זאת, בשנת 2020 התפלגות העובדים הייתה שונה. במחצית הראשונה של 2020 הייתה עלייה במספר העובדים מ- 621 עובדים עד לשיא של 761 עובדים בחודשים מאי-יוני 2020 אך במחצית השנייה של שנת 2020 החלה מגמת ירידה במספרם אשר נמשכה בשנת 2021 עד למספר של 387 עובדים בלבד בחודש מאי 2021. (יצוין כי מספר העובדים הזרים בהתפלגות חודשית צוין גם בכתב הערר בצירוף גרף **ולא מדובר בטענה חדשה**).

17. העוררת הסבירה כי היא מעסיקה עובדים זרים ובנוסף בין 6 ל- 7 עובדים ישראלים לניהול ושליטה של העוררת. טענת המשיבה בהחלטה בהשגה כי "קיימת ירידה במספר העובדים המועסקים אשר החלה לפני הקורונה והחלה בהדרגתיות מסוף 2019" – טענה עליה חזרה המשיבה בכתב התשובה – שגויה עובדתית. מהנתונים שהוצגו רואים כי הייתה דווקא מגמת עלייה במספר העובדים הזרים לקראת סוף שנת 2019.

טענות המשיבה

18. המשיבה הגישה כתב תשובה במסגרתו טענה כי נתוני העוררת נבדקו ונמצאו אינדיקציות להיעדר קיומו של קשר סיבתי. זאת משום שהערך המוסף של העוררת בשנת 2020 עלה לעומת שנת 2019. בהתייחס לטענה שהעלתה העוררת בהשגה בדבר ירידה במספר העובדים עקב קשיים לחדש ויזות להבאת עובדים זרים- טענה המשיבה כי "קיימת ירידה במספר העובדים המועסקים אשר התחילה עוד טרם הקורונה" (סעיף 22).

19. לאחר השלמת הטיעון מטעם העוררת וצירוף האסמכתאות קיימו דיון נוסף ביום 18.5.22. באותו דיון טענה המשיבה, לראשונה, כי גם אם העוררת עמדה בהוכחת הקשר הסיבתי לקורונה הרי שמדובר בחברת כוח אדם ולמשיבה יש "קושי משמעותי ללכת לפי נוסחת המחזורים בחברות כוח אדם, המחזורים בהן מאוד מנופחים וכוללים את הדלתא העצומה של ההוצאות המשולמות לעובדים. זה יוצר מענק שלילי, לכן זה מקרה ללכת לפי ההוצאות הקבועות, כי עם הנתונים האלה נוצר עיוות. יש מחזור מאוד גבוה שהוא בעיקר מתשומות שכר עובדים. 80 מיליון ש"ח רק תשומות שכר עובדים. רק עכשיו קיבלנו את כל הנתונים והתשובות כי העוררת לא הגישה תגובה לכתב התשובה לפני הדיון הקודם" (עמ' 2 ש' 35 ועמ' 3 עד שורה 5. פרוטוקול דיון מיום 18.5.22).

20. המשיבה הגישה בקשה לאפשר לה לחזור לשלב ההשגה וטענה כי לאחר בחינת המסמכים שהגישה העוררת המשיבה השתכנעה כי למרות שקיים ספק מסוים היא מוכנה לקבל את הסברי העוררת בדבר התקיימותו של הקשר הסיבתי. דא עקא, שבחינת נתוני העוררת לגופם- בכלל זה מחזורי העוררת, תשומות העוררת, והדיווח המפורט של העוררת למס

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הכנסה (טופס 6111) מעלים כי לעוררת הוצאות שכר גבוהות במיוחד המהוות כמעט את כל המחזור שלה (79 מיליון ש"ח אלו הוצאות שכר מתוך מחזור של 82 מיליון). המשיבה סבורה כי הדבר יוצר עיוות מהותי בהפעלת נוסחת החישוב ומביא למחזורים מנופחים וליצירת מענקים מנופחים, כמו גם מעוות את חישוב מקדם ההוצאות הקבועות. לכן המשיבה סבורה כי בנסיבות אלה, הדבר הנכון הוא בחינת ההוצאות הקבועות של העוררת, בשים לב לכך שמדובר במענק שמטרתו לסייע בהוצאות הקבועות של העסק.

טענות העוררת ביחס לבקשה לחזור לשלב ההשגה

21. העוררת טענה כי כל הנתונים שלה מצויים בידי המשיבה בתיק השומה ובמערכת המס (שע"ם) ובשאלתא פשוטה ניתן לראות את הדיווחים בזמן אמת.
22. בקשת העוררת לא נדחתה בשל העדר קשר סיבתי אלא מנימוק אחר כי נמצאו חשבוניות פיקטיביות. לאחר ברור מול גורמי אכיפה ברשות המסים הוסר הנימוק הזה ותחתיו הועלתה טענה חדשה שאינה מתייחסת לנימוקי ההשגה - לפיה נמצאו אינדיקציות להעדר קשר סיבתי.
23. במהלך הדיון השני בערר, שהתקיים ביום 18.5.22 העלתה המשיבה נימוק שלישי וחדש וטענה כי גם אם מתקיים קשר סיבתי יש לקבוע את גובה המענק לפי גובה ההוצאות הקבועות בפועל. מדובר בנימוק חדש שהועלה אחרי שנה כאשר כל הנתונים נמצאים אצל המשיבה.
24. בנוסף, המשיבה מבקשת שהעוררת תציג את הדוח הכספי כאשר הדוח הכספי לשנת 2020 הועבר למשיבה כבר ביום 26.7.21.
25. לצערה של העוררת, המשיבה אינה מכירה את העובדות הקשורות בעוררת ומעלה טענות שאינן נכונות. המשיבה טוענת שמתוך מחזור של 82 מיליון ש"ח מעל 79 מיליון הן הוצאות שכר. נתונים אלה אינם מוכרים לעוררת והם אינם תואמים את דיווחיה. הוצאות השכר של העוררת הן בגובה 50% ולא כטענת המשיבה.

דין

26. כאמור, ההחלטה בהשגה מתייחסת לכך שבעניינה של העוררת לא מתקיים קשר סיבתי בין ירידת המחזורים בתקופת זכאות מרץ-אפריל 2021 ובין הקורונה. טענה זו התייתרה מאחר שגם המשיבה מוכנה להניח שקיים קשר סיבתי ודי בכך על מנת לקבל את הערר. גם הוועדה התרשמה שלמגפת הקורונה הייתה השלכה על היקף הבאת העובדים הזרים לארץ וכי בתחום זה נגרמו שיבושים, וזאת גם אם ההשפעה הורגשה בשנת 2021 ולא בשנת 2020. לאור האמור, העוררת הרימה את הנטל כי בתקופת זכאות מרץ-אפריל בשנת 2021 מחזורי ההכנסות שלה פחתו בשל השפעות הקורונה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

27. בהתייחס לטענת המשיבה כי העוררת שינתה את החזית – הרי שמצאנו לדחות טענה זו. בכתב הערר הוצגה עמדת העוררת במלואה והעוררת התמקדה בטיעון שבעקבות סגירת השמים לא הובאו עובדים זרים לארץ מסוף שנת 2020. העוררת אף פירטה את מספר העובדים הזרים שהועסקו אצלה לפי התפלגות חודשית. ואולם, למרות שהטענה הוצגה, בכתב התשובה, כבשיח חרשים, המשיבה כלל לא התייחסה לטענות וחזרה על הטענה השגויה שפורטה בהחלטה בהשגה, כדלקמן: "כך גם העוררת לא תנה [כך במקור] כל הסר [כך במקור] לכך שהירידה בהעסקת העובדים החלה כבר מסוף שנת 2019 וטרם הגניף!" (סעיף 29 לכתב התשובה). בנוסף, המשיבה חזרה וטענה כי השינוי בהיקף העבודה נבע, בין היתר, מהפסקת עבודה עם "לקוח עיקרי" בשם LPC. טענה זו אינה ברורה ודומה שהמשיבה לא עמדה על טיב עיסוקה של העוררת גם לאחר שהעוררת חזרה ופירטה את עיסוקה בכתב הערר. העוררת אינה קבלנית משנה של לקוח גדול שהפסיק את ההתקשרות עמה. העוררת היא חברת כוח אדם המספקת עובדים זרים. לכן, גם אם לקוח אחד לא נזקק יותר לעובדים זרים הרי שיש לשער שיהיו חברות בנייה אחרות שידרשו את שירותיה. זאת, בהינתן שהביקוש לעובדים זרים בתחום הבנייה עולה על ההיצע (ראו למשל, החלטה מספר 189 של הממשלה מיום 1.8.2021, סעיף 12, במסגרתה הוחלט על הגדלת היקף העובדים הזרים על רקע המשבר בתחום הדיור).
28. משמצאנו כי העוררת הרימה את הנטל בדבר הקשר הסיבתי בין התפשטות נגיף הקורונה ובין ירידת המחזורים בתקופה מרץ-אפריל 2021 הרי שדין הערר להתקבל.
29. בהתייחס לטענת המשיבה כי יש לאפשר לה לחזור לשלב ההשגה – אנו מפנים להחלטתנו המנומקת מיום 3.7.22. נחזור ונדגיש, כי משמעותה של היעדרות לבקשת המשיבה היא פתיחת ההליך מחדש. בשים לב לשלב הדינוני בו הועלתה הטענה מטעם המשיבה ולאור הטעמים הדלים שהציגה המשיבה על מנת לאפשר לה לחזור לשלב ההשגה לא מצאנו שיש הצדקה לכך. המשיבה נתלתה כמוצאת שלל רב בכך שהעוררת לא הגיבה לכתב התשובה. טיעון זה אין בו ממש. העוררת אמנם לא צרפה ראיות מספקות בשלב הגשת הערר, ראיות הקשורות בעיקר למדיניות ההיתרים וכניסת העובדים הזרים בשנת 2020, אך היא כן פרשה את מלוא טענותיה בערר והמשיבה היא שלא התמודדה עם הטענות. למרבה הצער, כתב התשובה חוזר על הנימוקים השגויים שנטענו בהחלטה בהשגה בדבר ירידה במספר העובדים כבר מסוף שנת 2019 וכלל לא התמודד עם טיעון העוררת ביחס למספרם של העובדים הזרים שהגיעו לארץ בשנת 2020 ובשנת 2021.
30. קבלת טענתה של המשיבה כי יש לבדוק הוצאות קבועות הייתה מחייבת את החזרת הדיון לשלב ההשגה, על מנת שהצדדים יתחילו את הדיון מבראשית, בחלוף שנה מיום הגשת הבקשה. תוצאה כזו מהווה מקור להתמשכות ההליכים רק בשל העובדה שהמשיבה לא בדקה את טענות העוררת לעומקן בשלב הבקשה וההשגה. לא זו אף זו. גם לגופו של עניין המשיבה לא ביססה את בקשתה לבדוק את ההוצאות הקבועות בנתונים אלא התייחסה לנתונים שגויים ולהשערות. בשורה של החלטות קבעו וועדות הערר כי **בחינת הוצאות**

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

קבועות היא חריג לכלל אשר תופעל במקרים קיצוניים ומבוססים (ראו 21-1832 ב.ג. בטחון נ' רשות המסים, החלטה מיום 22.7.22 להלן: "ב.ג. בטחון"). עוד נקבע, כי פער כשלעצמו בין התוצאה המתקבלת מהפעלת הנוסחה ובין ההוצאות הקבועות בפועל אינו מצדיק סטייה מהנוסחה (ערר 21-1750 אינקוגניטו מוסיקה (2002) בע"מ נגד רשות המסים, החלטה מיום 13.2.22), ובכל מקרה נקבע, כי התוצאה המתקבלת מהפעלת הנוסחה אינה אמורה לשקף רק הוצאות קבועות מובהקות אלא גם הוצאות בלתי נמנעות והוצאות שירדו לטמיון ואף פיצוי מסוים בגין הפסדים. לכן, אין להגביל את פרשנות תכלית החוק ולצמצם אותה כעמדת המשיבה (ראו ב.ג. בטחון). בענייננו, ועל אף שהדוחות הכספיים של העוררת מצויים בפני המשיבה, הבקשה הוגשה באופן תיאורטי מבלי שהמשיבה הציגה כי פער כאמור מתקיים מלכתחילה. בנסיבות אלה, ובשלב בו מצוי ההליך, לא מצאנו הצדקה לאפשר למשיבה לערוך "מקצה שיפורים" ובדיקת הבקשה מבראשית. כפי שקבענו בעניין ב.ג. בטחון, קביעת סך ההוצאות הקבועות של העסק אינה שאלה פשוטה עם פתרון בינארי. גם לא מדובר "ברשימת מכולת" של הוצאות שניתן לסכום אותן באופן טכני. מדובר **בשאלה שבעובדה** אשר מצריכה חקירה ובדיקה מעמיקה של הפעילות העסקית ולכן משמעותה פתיחת ההליך מחדש, הרחבת החזית והכבדה ממשית על העוררת אשר תידרש להתמודד עם חזית שלישית שונה. ראוי להדגיש בעניין זה את התנהלותה של המשיבה לאורך ההליך כולו, החל מהחלטת המשיבה בבקשה – החלטה לא ברורה ולא מנומקת – כי חשבונות של העוררת מצויות ביחידת הסילוקים (מהי יחידת הסילוקים? ומדוע הימצאות חשבונות ביחידה זו מהווה עילה לשלילת מענק עקב מגפת הקורונה?) לאחר מכן בהחלטה בהשגה אשר לא התמודדה עם טענותיה האמתיות של העוררת וכלה בכתב התשובה אשר התבסס גם הוא על נתונים שגויים תוך **התעלמות** מטענת העוררת כי חלה ירידה **במספר העובדים הזרים** בין שנת 2020 לשנת 2021. בשים לב לתכלית החקיקה, מענק ההוצאות הקבועות, צריך להיות משולם במהירות ואין מדובר בנדבה. ראו עמ"נ (חיפה) 06-27710-21 ב.ג. בטחון נגד רשות המסים (פסק דין ניתן ביום 3.1.22) עמ"נ (מחוזי-חיפה) 11-48298-21 **מאגמה ישראל פרוייקטים בע"מ נ' רשות המיסים** (ניתן ביום 12.6.22). גם אמירה זו של בית המשפט המחוזי יש בה כדי להוות משקל בהחלטה להביא לסיום ההליכים מבלי לאפשר למשיבה להתחיל כעת בבדיקה של טענה שלישית תוך כדי הדיון בערר ולאחר שהעוררת הרימה את הנטל בשאלת הקשר הסיבתי שהייתה זירת המחלוקת.

31. סוף דבר- הערר שהוגש על תקופת זכאות מרץ-אפריל 2021 מתקבל. המענק ישולם לעוררת על פי הוראות החוק תוך 30 ימים מהיום.

המשיבה תישא בהוצאות העוררת בגין ניהול הערר ובגין הגשת הבקשה לחזור לשלב ההשגה בסך של 2000 ש"ח (לא כולל מע"מ).

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
ניתנה היום, י"ח אלול תשפ"ב, 15/09/2022, בהעדר הצדדים.

1221-22

ברוך ברוכי, רו"ח,
חבר

סילס מורן, עו"ד
יו"ר הוועדה